

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Departament Środowiska

KSI- 4101-03-04/2013

P/13/125

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

ul. Filtrowa 57, 02-056 Warszawa

T +48 22 444 52 32, F +48 22 444 52 43

ksi@nik.gov.pl

Adres korespondencyjny: Skr. poczt. P-14, 00-950 Warszawa 1

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/13/125 – Wykonywanie przez starostów obowiązków wynikających z ustawy – Prawo ochrony środowiska
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Departament Środowiska
Kontrolerzy	1. Krzysztof Nowek, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 86840 z dnia 8 listopada 2013 r. (dowód: akta kontroli str. 1-2) 2. Zbigniew Wierszycki, specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 86841 z dnia 8 listopada 2013 r. (dowód: akta kontroli str. 3-4)
Jednostka kontrolowana	Urząd Miasta Tarnobrzega, ul. Kościuszki 32, 39-400 Tarnobrzeg, zwany dalej „Urzędem”
Kierownik jednostki kontrolowanej	Norbert Mastalerz, Prezydent Miasta Tarnobrzega (dowód: akta kontroli str. 320)

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie¹ realizację przez Prezydenta Miasta Tarnobrzega, zwanego dalej „Prezydentem”, zadań starosty z zakresu ochrony środowiska² w latach 2011–2013 (do 30 września).

Uzasadnienie oceny ogólnej

Ocenę pozytywną uzasadniają następujące ustalenia kontroli:

- wskazanie w strukturze Urzędu komórki organizacyjnej odpowiedzialnej za realizację zadań z zakresu ochrony środowiska oraz dokonanie podziału kompetencji i przypisanie odpowiedzialności za te zadania pomiędzy pracowników Urzędu;
- ustanowienie i wdrożenie procedur kontroli zarządczej w Urzędzie;
- reagowanie na sygnały o nieprawidłowościach dotyczących przestrzegania przepisów ochrony środowiska i podejmowanie odpowiednich działań;

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna.

² Kontrolą objęto realizację przez Prezydenta zadań wymienionych w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2013 r., poz. 1232 z późn. zm.), zwanej dalej „POŚ”, dotyczących: prowadzenia obserwacji i rejestru terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występują te ruchy (art. 110a POŚ); wydawania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu (art. 115a ust. 1 POŚ); sporządzania map akustycznych i programów ochrony środowiska przed hałasem (art. 118 ust. 1 oraz art. 119 ust. 1 POŚ); sprawowania kontroli wielkości emisji lub innych warunków korzystania ze środowiska w oparciu o przedkładane wyniki pomiarów (art. 149 ust. 1 POŚ); nakładania na podmioty korzystające ze środowiska obowiązku prowadzenia i przedkładania pomiarów wielkości emisji, poziomów substancji lub energii w środowisku (art. 150 ust. 1 i 2, art. 178 POŚ); przyjmowania zgłoszeń instalacji (art. 152 ust. 1 POŚ); ustalania w drodze decyzji wymagań w zakresie ochrony środowiska dla eksploatacji instalacji, z których emisja nie wymaga pozwolenia (art. 154 ust. 1 POŚ); wydawania pozwoleń na korzystanie ze środowiska (art. 181 i 183 POŚ); nakładania na podmioty korzystające ze środowiska obowiązku sporządzenia przeglądu ekologicznego (art. 237 POŚ); nakładania na podmioty korzystające ze środowiska obowiązku ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia, przywrócenia środowiska do stanu właściwego, uiszczenie na rzecz budżetów właściwych gmin kwoty pieniężnej odpowiadającej wysokości szkód wynikłych z naruszeń stanu środowiska (art. 362 ust. 1–3 POŚ); sprawowania kontroli przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska w zakresie objętym właściwością tych organów (art. 379 POŚ); finansowania ochrony środowiska i gospodarki wodnej oraz gospodarowanie środkami stanowiącymi dochody z tytułu opłat za korzystanie ze środowiska i administracyjnych kar pieniężnych (art. 403 i 404 POŚ), zwanych dalej „zadaniami starosty z zakresu ochrony środowiska”.

- weryfikowanie wyników pomiarów wielkości emisji lub innych warunków korzystania ze środowiska, przedkładanych przez prowadzących instalacje;
- finansowanie ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

Stwierdzone nieprawidłowości polegały m.in. na:

- ograniczeniu wykonywania kontroli przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska, w zakresie objętym właściwością starosty, tylko do kontroli przeprowadzanych w związku z otrzymanymi skargami;
- nieprowadzeniu obserwacji terenów, na których występują ruchy masowe ziemi;
- nieprzypisaniu w regulaminie organizacyjnym Urzędu żadnej komórce organizacyjnej zadań w zakresie prowadzenia obserwacji i rejestru terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występują te ruchy.

Wyżej wymienione nieprawidłowości nie wpłynęły na obniżenie oceny ogólnej.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Organizacja wykonywania zadań z zakresu ochrony środowiska

Opis stanu
faktycznego

Zgodnie z regulaminem organizacyjnym Urzędu, zadania z zakresu ochrony środowiska, w latach 2011–2013 (do 30 września), realizowano w: Wydziale Środowiska i Rolnictwa (WŚiR) – do 26 stycznia 2011 r., a następnie Wydziale Spraw Komunalnych i Środowiska (WSKiŚ) w ramach wieloosobowego stanowiska ds. ochrony środowiska, geologii, gospodarki wodnej i rolnictwa. W regulaminie organizacyjnym nie ujęto zadań związanych z prowadzeniem obserwacji i rejestru terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występują te ruchy.

(dowód: akta kontroli str. 87-319)

W zakresach czynności pracowników zatrudnionych w WSKiŚ dokonano podziału kompetencji, uwzględniając zadania starosty wymienione w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – *Prawo ochrony środowiska*³, zwanej dalej „POŚ”. Zadania te wykonywały trzy osoby⁴, które posiadały wykształcenie wyższe z zakresu inżynierii środowiska, budownictwa wodnego oraz biologii. W latach 2011–2013 (do 30 września) uczestniczyły one w siedmiu szkoleniach dotyczących m.in. gospodarki odpadami, minimalizacji zagrożeń ruchami masowymi ziemi, stosowania przepisów w zakresie prawa wodnego oraz prawa geologicznego i górniczego.

(dowód: akta kontroli str. 580-585, 663-664, 1510-1541)

W kontrolowanym okresie w WSKiŚ nie były przeprowadzane analizy potrzeb kadrowych, gdyż jak wyjaśniła Naczelnik Wydziału stan zatrudnienia, zarówno pod względem ilościowym jak i jakościowym, był wystarczający do wykonywania zadań z zakresu ochrony środowiska.

(dowód: akta kontroli str. 663-667)

W celu realizacji przypisanych zadań pracownicy WSKiŚ korzystali z samochodów służbowych będących w dyspozycji Urzędu. Nie dysponowali natomiast urządzeniami pomiarowymi, umożliwiającymi sprawowanie kontroli przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska w zakresie objętym właściwością starosty, ani też specjalistycznym oprogramowaniem umożliwiającym weryfikację wyników obliczeń stanu jakości powietrza przy wydawaniu pozwoleń. Naczelnik WSKiŚ wyjaśniła m.in., że: „*W odniesieniu do aparatury pomiarowej to możliwość jej wykorzystania w postępowaniach administracyjnych uzyskanych w wyniku jej użycia wyników pomiarów wymagałaby prowadzenia przez Prezydenta certyfikowanego laboratorium i zatrudnienia w nim wykwalifikowanej kadry*”

³ Dz.U. z 2013 r., poz. 1232 z późn. zm.

⁴ W tym Naczelnik WSKiŚ w ramach nadzoru.

pomiarowej. (...) Brak środków finansowych na utworzenie i zapewnienie funkcjonowania laboratorium pomiarowego oraz brak wykwalifikowanej kadry pomiarowców, oraz fakt że enumeratywnie nie wskazano starosty jako organu zobowiązanego do prowadzenia pomiarów jest przyczyną że Wydział (...) nie wnioskował o dotacje na zakup aparatury pomiarowej". W sprawie oprogramowania do weryfikacji stanu jakości powietrza Naczelnik WSKiŚ wyjaśniła m.in., że w art. 221 ust. 1 pkt 7 POŚ „(...) podmiot korzystający ze środowiska zobowiązany jest do oceny poziomu substancji w powietrzu atmosferycznym w związku z funkcjonowaniem prowadzonej instalacji. Zgodnie z powyższym to on nie organ jest zobowiązany zastosować metodyki referencyjne. (...)”.

(dowód: akta kontroli str. 586-599,602-614)

W ramach przygotowywania projektów uchwał budżetowych w Urzędzie corocznie szacowano wpływy i wydatki związane z realizacją zadań starosty z zakresu ochrony środowiska. Jak wyjaśnił Zastępca Prezydenta koszty realizacji ww. zadań w postaci wynagrodzeń oraz pochodnych, szkoleń pracowników, kosztów zakupu materiałów itp. ujęte były w kosztach bieżących funkcjonowania Urzędu w rozdziale 75023 – *Urzędy gmin (miast i miast na prawach powiatu)*. W sprawie kryteriów podziału planowanych środków na realizację zadań starosty Skarbnik Miasta wyjaśniła m.in., że „*Z uwagi na ograniczone możliwości budżetu wszystkie zgłoszone w trakcie prac planistycznych potrzeby nie mogą być uwzględnione, gdyż ich wysokość znacznie przekracza możliwości finansowe budżetu. W pierwszej kolejności zostają zabezpieczone środki na finansowanie zadań z zakresu oświaty i pomocy społecznej, na zadania z zakresu gospodarki komunalnej (...) oraz zadania z zakresu porządku i bezpieczeństwa publicznego, remonty dróg i ulic, kultura i ochrona dziedzictwa narodowego, kultura fizyczna i sport. Zadania z zakresu ochrony środowiska planowane są na podstawie przewidywanych wpływów z opłat i kar w roku poprzedzającym rok budżetowy. Z uwagi na szczupłość wpływów z tych opłat i kar w roku wydatki na te zadania planowane są do wysokości przewidywanych wpływów, w sposób racjonalny i bardzo oszczędny*”.

Naczelnik Wydziału oszacował wydatki w rozdziale 90019 – *Wpływy i wydatki związane z gromadzeniem środków z opłat i kar za korzystanie ze środowiska* na 2011 r. – w kwocie 25,0 tys. zł, na 2012 r. – 125,5 tys. zł, na 2013 r. – 67,5 tys. zł. Przyjęte w Urzędzie w projektach uchwał budżetowych dochody i wydatki środków na realizację zadań starosty z zakresu ochrony środowiska (rozdział 90019) były zgodne z uchwałami budżetowymi przyjętymi przez Radę Miasta Tarnobrzega i wyniosły: w 2011 r. – po 90,0 tys. zł, w 2012 r. oraz w 2013 r. – po 75,0 tys. zł.

Na wykonywanie zadań związanych z ochroną środowiska, realizowanych w Urzędzie jako zadania starosty, wydatkowano w latach 2011–2013 (do 30 września) łącznie kwotę 382,2 tys. zł⁵, w tym: 160,3 tys. zł w 2011 r., 149,5 tys. zł w 2012 r. i 71,4 tys. zł w 2013 r. Udział wydatków na wynagrodzenia w wydatkach ogółem wynosił odpowiednio: 57,2%, 61,3% i 88,8%.

(dowód: akta kontroli str. 326-379,586-595,698-700)

W kontrolowanym okresie Urząd uzyskał dwie dotacje z rezerwy celowej budżetu państwa przeznaczonej na przeciwdziałanie skutkom klęsk żywiołowych lub ich usuwanie, na realizację zadania „*Likwidacja osuwiska przy ul. Mickiewicza w Tarnobrzegu*”: w 2011 r. w kwocie 79,9 tys. zł, w 2012 r. w kwocie 127,9 tys. zł.

(dowód: akta kontroli str. 1256-1259,1314-1317)

Celem realizacji kontroli zarządczej w Urzędzie wprowadzono *Regulamin Kontroli Zarządczej w Urzędzie Miasta Tarnobrzeg* (zarządzenie Nr 351/2011 z dnia 16 listopada 2011 r.) oraz ustalono politykę i procedury zarządzania ryzykiem w Urzędzie (zarządzenie Nr 31/2012 z dnia 13 lutego 2012 r.). Nadzór nad funkcjonowaniem w Urzędzie kontroli zarządczej sprawował Zastępca Prezydenta.

(dowód: akta kontroli str. 731-757)

⁵ Łącznie z wynagrodzeniami dwóch pracowników wykonujących zadania starosty z zakresu ochrony środowiska.

Zgodnie z przyjętymi regulacjami Naczelnik WSKiŚ:

- sporządziła dla 2012 r. i 2013 r. *arkusze identyfikacji, oceny oraz określenia metody przeciwdziałania ryzyka*, w których m.in. dla objętych kontrolą zadań z zakresu ochrony środowiska – *Reglamentacja korzystania ze środowiska oraz Zachowanie standardów jakości środowiska*, ustalono rodzaj ryzyka i jego istotność (jako iloczyn wpływu i oddziaływania) oraz metody przeciwdziałania ryzyku. Dla ww. zadań ryzyko oceniono jako średnie;
- wskazała zadania zaplanowane do realizacji w 2012 r. i 2013 r. wraz z odpowiednim wskaźnikiem i miernikiem, tj.: dla zadania *Reglamentacja korzystania ze środowiska* planowano utrzymanie wskaźnika ilości decyzji uchylonych w stosunku do wydanych na poziomie do 4%, a dla zadania *Zachowanie standardów jakości środowiska* utrzymanie wskaźnika ilości decyzji uchylonych w stosunku do wydanych na poziomie do 5%;
- sporządziła zestawienie zrealizowanych w 2012 r. celów i zadań, według którego miernik dla ww. zadań wyniósł 0%.

Zastępca Prezydenta wyjaśnił, że „*Elementy systemu kontroli zarządczej dotyczące działania w zakresie ochrony środowiska, podlegały monitorowaniu poprzez przegląd planów oraz sprawozdawczości wydziału wykonującego zadania z zakresu ochrony środowiska z realizacji wyznaczonych na dany rok celów i zadań oraz przegląd informacji na temat identyfikowanych przy tej realizacji ryzyk (...)*”.

(dowód: akta kontroli str. 586-595,758-780)

W kontrolowanym okresie zadania w zakresie ochrony środowiska nie były przedmiotem audytu wewnętrznego. Audytor wewnętrzny wyjaśniła, że ze względu na oszacowany w tym obszarze średni poziom ryzyka, ww. zadania nie były umieszczane w rocznych planach audytu.

(dowód: akta kontroli str. 586-595,706-723)

W kontrolowanym okresie wpłynęła jedna skarga dotycząca działań pracowników WSKiŚ w związku z realizacją zadań starosty z zakresu ochrony środowiska. Zastępca Prezydenta Miasta Tarnobrzega wyjaśnił m.in., że: „*skarżący żalili się na brak odpowiedzi na ich pismo z 8 września 2011 r. w sprawie negatywnego wpływu (hałas, drgania) działalności gospodarczej (skup odpadów) prowadzonej przez przedsiębiorcę – sąsiada skarżących. Ustalono, że w sprawie tej wystąpiono do Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Rzeszowie – Delegatury w Tarnobrzegu o przeprowadzenie kontroli o czym poinformowano skarżących. Nie poinformowano ich natomiast o wynikach tej kontroli i wydaniu decyzji określającej dopuszczalny poziom emisji hałasu z urządzeń przedsiębiorcy (skarżący nie byli bowiem stroną tego postępowania). Udzielono skarżącym obszernych wyjaśnień i przeproszono za wcześniejszy brak powiadomienia o sposobie załatwienia sprawy.*”.

(dowód: akta kontroli str. 586-595)

W latach 2011–2013 do Urzędu złożono dwa wnioski w związku z realizacją zadań starosty z zakresu ochrony środowiska. Wniosek złożony w 2012 r. przez radnego Rady Miasta Tarnobrzega, dotyczył ustalenia poziomu promieniowania elektroenergetycznego emitowanego przez anteny stacji bazowej telefonii cyfrowej, zainstalowanej na dachu budynku przy ul. Piłsudskiego w Tarnobrzegu. Po zbadaniu sprawy wystąpiono do Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska (PWIOŚ) o przeprowadzenie kontroli, która nie wykazała przekroczenia dopuszczalnych poziomów. O wynikach kontroli powiadomiono radnego. Drugi wniosek (mieszkańca Tarnobrzega) dotyczył m.in. ograniczenia zanieczyszczenia powietrza pyłem z indywidualnych palenisk na osiedlu domów jednorodzinnych. W Urzędzie udzielono wnioskodawcy informacji o wykonanej przez PWIOŚ ocenie jakości powietrza w województwie podkarpackim oraz o braku podstaw prawnych do zmuszenia mieszkańców ww. osiedla do likwidacji ogrzewania piecowego lub wymiany wysoko emisyjnych źródeł ciepła.

(dowód: akta kontroli str. 586-595,1468-1507)

Realizacja zadań Prezydenta z zakresu ochrony środowiska nie była w latach 2011–2013 przedmiotem kontroli Rady Miasta Tarnobrzega, ani jej Komisji Rewizyjnej.

(dowód: akta kontroli str. 600-601)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następującą nieprawidłowość.

W regulaminie organizacyjnym Urzędu, obowiązującym w badanym okresie, żadnej komórce nie przypisano realizacji obowiązków starosty, wynikających z art. 110a POŚ, tj. prowadzenia obserwacji terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występują te ruchy, a także prowadzenia rejestru zawierającego informacje o tych terenach.

Prezydent wyjaśnił m.in., że: „z uwagi na różnorodność zadań wynikających z przedmiotowej ustawy wymienione (...) zadania dotyczące ochrony środowiska zostały w sposób bardzo ogólny zapisane w regulaminie organizacyjnym lub też przeoczone przy jego tworzeniu (...). Naczelnik odpowiada za sprawne organizowanie pracy wydziału, a z racji nadzoru czuwa nad realizacją innych zadań, które należą do merytorycznego zakresu działania Wydziału Spraw Komunalnych i Środowiska. Mając powyższe na uwadze, w ramach kontroli zarządczej, zostaną przeanalizowane zapisy ustawy prawo ochrony środowiska pod kątem realizacji zadań, wynikających z tej ustawy zarówno przez gminę, jak i powiat. Stosowne zapisy zostaną wprowadzone niezwłocznie do regulaminu organizacyjnego, a ponadto weryfikacji zostaną poddane zakresy czynności pracowników i w razie konieczności zostaną uzupełnione o odpowiednie zapisy”.

(dowód: akta kontroli str. 87-319,321-323)

W ocenie NIK, nieprzypisanie w regulaminie organizacyjnym ww. zadań żadnej komórce organizacyjnej było postępowaniem nierzetelnym.

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie⁶ działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie. Wskazana wyżej nieprawidłowość nie spowodowała obniżenia oceny częściowej.

2. Wydawanie pozwoleń na korzystanie ze środowiska

Opis stanu
faktycznego

Prezydent Tarnobrzega wydał w kontrolowanym okresie m.in.: w 2011 r. – trzy pozwolenia na wytworzenie odpadów oraz jedną decyzję w zakresie zmiany pozwolenia na wytworzenie odpadów; w 2012 r. – jedno pozwolenie na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza oraz jedną decyzję w zakresie zmiany pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, dwie decyzje w zakresie zmiany pozwolenia na wytworzenie odpadów; w 2013 r. (do 30 września) – jedno pozwolenie na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, dwie decyzje w zakresie zmiany pozwolenia zintegrowanego, jedno pozwolenie na wytworzenie odpadów.

(dowód: akta kontroli str. 1038-1044)

Szczegółowym badaniem objęto 10 postępowań administracyjnych zakończonych wydaniem dwóch pozwoleń na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza oraz jednej decyzji dotyczącej zmiany pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza; jednej decyzji dotyczącej zmiany pozwolenia zintegrowanego; czterech pozwoleń na wytworzenie odpadów oraz dwóch decyzji dotyczących zmiany pozwolenia na wytworzenie odpadów. Wszystkie badane wnioski zostały w Urzędzie zarejestrowane. W dwóch przypadkach, gdzie w postępowaniu brały udział co najmniej dwie strony, poinformowano je o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – *Kodeks postępowania administracyjnego*⁷, zwanej dalej „KPA”. W toku prowadzonych postępowań administracyjnych, w czterech przypadkach wzywano strony do uzupełnienia złożonego

⁶ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna

⁷ Dz.U. z 2013 r., poz. 267.

wniosku, w trybie określonym w art. 64 § 2 KPA. Na 10 zbadanych wnioskach, stanowiących podstawę wydania decyzji, dziewięć z nich, tj. 90%, zawierało wszystkie elementy wniosku, wymagane w przepisach POŚ dla danego rodzaju pozwolenia. W toku zbadanych czterech postępowań upoważnieni pracownicy Urzędu przeprowadzali oględziny, w czasie których sprawdzano zgodność informacji i danych zawartych we wnioskach ze stanem rzeczywistym.

W toku zbadanych postępowań, prowadzonych w sprawie udzielenia pozwoleń na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, w Urzędzie nie weryfikowano, przy użyciu specjalistycznego programu, wyników obliczeń stanu jakości powietrza zawartych we wnioskach. Naczelnik WSKiŚ wyjaśniła, że: (...) *Przedstawiane we wnioskach o wydanie pozwoleń na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza atmosferycznego wyniki obliczeń stanu jakości powietrza przeprowadzane były przy pomocy licencjonowanych programów komputerowych. (...) obliczenia przyjmowano za wykonane prawidłowo. Posiadana wiedza merytoryczna nie pozwalała na bezkrytyczne podejście do określonego we wniosku stanu jakości powietrza w wyniku wprowadzania gazów i pyłów z ocenianej instalacji. Ocenie poddawano zawarte we wniosku dane do obliczeń poziomów substancji w powietrzu. To od ich jakości i poprawności zależą wyniki obliczeń stanu jakości powietrza, a tym samym ocena wpływu wprowadzanych do powietrza gazów i pyłów.*"

(dowód: akta kontroli str. 596-599,1049-1155)

Badane decyzje w sprawie uzyskania pozwolenia na korzystanie ze środowiska zostały wydane z zachowaniem terminów określonych w art. 35 KPA. Zawierały wszystkie elementy decyzji administracyjnej określone w art. 107 § 1 KPA oraz elementy wymagane dla pozwolenia, określone w art. 188 ust. 2 pkt 1–6 ustawy POŚ. Ponadto, wszystkie badane pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza zawierały charakterystykę miejsc wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza i usytuowanie stanowisk do pomiaru wielkości emisji w zakresie gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza, co było zgodne z art. 224 ust. 1 POŚ. Z kolei pozwolenia na wytwarzanie odpadów zawierały dane wymagane, dla pozwoleń wydanych do dnia 22 stycznia 2013 r., o których mowa w art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach⁸. Natomiast jedno pozwolenie na wytwarzanie odpadów (wydane po 22 stycznia 2013 r.⁹) zawierało dane wymagane art. 188 ust. 2b pkt 1–6 POŚ. Od żadnego z badanych pozwoleń strony nie złożyły odwołania.

(dowód: akta kontroli str. 654-659,704-705,1049-1181)

W okresie 2011–2013 (do dnia 30 września) w Urzędzie, nie korzystano z opinii biegłych lub specjalistów przy wydawaniu pozwoleń na korzystanie ze środowiska.

(dowód: akta kontroli str. 654-659)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następującą nieprawidłowość.

W Urzędzie wydano jedno pozwolenie na wytwarzanie odpadów na podstawie wniosku, w którym nie określono czasu na jaki ma być wydane pozwolenie, pomimo iż taki wymóg wynikał z art. 184 ust. 2 pkt 18 ustawy POŚ.

Naczelnik WSKiŚ wyjaśniła, że: „W dniu 10 lutego 2011 roku złożono: „Wniosek o wydanie pozwolenia na wytwarzanie i odzysk odpadów dla P. (...) w Tarnobrzegu”. W wyniku weryfikacji organ stwierdził, że nie w pełnym zakresie wniosku jest właściwym do jego rozpatrzenia. Ponadto wniosek nie określał terminu na jaki ma być wydane pozwolenie. O powyższym poinformowano stronę telefonicznie. Podczas rozmowy przedstawiciel Spółki oświadczył, że wnioskuje o wydanie pozwolenia na wytwarzanie odpadów na okres 10 lat. Uznano więc, że wniosek w tym zakresie został uzupełniony. Notatki z rozmowy telefonicznej nie sporządzono. (...)”.

(dowód: akta kontroli str. 1049-1056,1149-1155)

⁸ Dz.U. z 2010 r. Nr 185, poz. 1243 z późn. zm.

⁹ Z dniem 23 stycznia 2013 r. weszła w życie ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2013 r., poz. 21), a straciła moc ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie. Wskazana wyżej nieprawidłowość nie spowodowała obniżenia oceny cząstkowej.

3. Działania wobec prowadzących instalacje oraz zarządców obiektów, powodujących emisję do środowiska, w tym przekraczających standardy jakości środowiska

Opis stanu faktycznego

W Urzędzie dysponowano wiedzą o działających na terenie miasta instalacjach, których eksploatacja wymagała uzyskania pozwolenia na korzystanie ze środowiska lub ich zgłoszenia. Informacje o nowych instalacjach pozyskiwano w toku postępowań w sprawie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

(dowód: akta kontroli str. 654-659)

W WSKiŚ nie opracowywano planów kontroli przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska objętych właściwością starosty, niemniej w latach 2011–2013 (do 30 września) sprawowano kontrolę w tym zakresie poprzez wykonywanie kontroli wynikających ze zgłoszonych interwencji. W badanym okresie przeprowadzono dziewięć takich kontroli. Zadania te realizowało sześciu pracowników WSKiŚ, którzy posiadali imienne upoważnienia do wykonywania czynności kontrolnych, udzielone przez Prezydenta na czas nieokreślony.

(dowód: akta kontroli str. 566-577,701-703)

W badanym okresie Prezydent nie kierował do sądu wniosków w sprawach o wykroczenia dotyczących zachowań naruszających przepisy o ochronie środowiska.

(dowód: akta kontroli str. 654-659)

W Urzędzie weryfikowano wyniki pomiarów wielkości emisji lub innych warunków korzystania ze środowiska, przedkładane przez prowadzących instalacje, których eksploatacja wymagała uzyskania pozwolenia na korzystanie ze środowiska. Szczegółowe badanie w odniesieniu do 12 pozwoleń na korzystanie ze środowiska (czterech pozwoleń na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, sześciu pozwoleń na wytwarzanie odpadów oraz dwóch pozwoleń wodnoprawnych na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi), wykazało, że w badanym okresie prowadzący ww. instalacje wywiązywali się z obowiązków w zakresie wykonywania pomiarów wielkości emisji lub innych warunków korzystania ze środowiska i przekazywania ich wyników Prezydentowi.

(dowód: akta kontroli str. 380-411,889-894)

W okresie objętym kontrolą do Urzędu wpłynęło jedno zawiadomienie od PWIOŚ w sprawie postępowania z odpadami, niezgodnie z warunkami wydanego pozwolenia. Prezydent wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w tej sprawie i podjął stosowne działania w tym zakresie.

(dowód: akta kontroli str. 616-620)

Prezydent, w okresie objętym kontrolą, nie ustalał dla prowadzących instalacje, w drodze decyzji wydanych odpowiednio na podstawie art. 150 POŚ, art. 154 ust. 1 POŚ, art. 178 ust. 1 POŚ, art. 237 POŚ, art. 362 ust. 1 POŚ, dodatkowych wymagań i nie nakładał dodatkowych obowiązków w tym zakresie, gdyż jak wyjaśnił Zastępca Prezydenta, nie zachodziły okoliczności do wydania decyzji w oparciu o wskazane ww. przepisy.

(dowód: akta kontroli str. 616-620,654-659)

Ustalone nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następującą nieprawidłowość.

W Urzędzie ograniczono, w badanym okresie, wykonywanie kontroli przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska, w zakresie objętym właściwością starosty, tylko do kontroli związanych ze skargami na korzystających ze środowiska.

Naczelnik Wydziału WSKiŚ wyjaśniła m.in., że „organem uprawnionym do kontroli podmiotów korzystających ze środowiska w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska jest Inspekcja Ochrony Środowiska”. Wskazała także, iż ze względu na brak aparatury pomiarowej „kontrolowanie podmiotów korzystających ze środowiska w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska pracownicy Wydziału mogliby dokonywać (...) jedynie organoleptycznie. Jednocześnie wobec braku obowiązku ustawowego nie sporządzane były plany kontroli. Przyjętą zasadą jest, że kontrole przeprowadzane są w miarę potrzeb, głównie w przypadkach interwencyjnych. W sytuacji gdy z zakresu prowadzonej przez korzystającego ze środowiska działalności wynika potrzeba zgromadzenia materiału dowodowego w postaci pomiarów po wstępnej weryfikacji interwencji (czasem połączonej z oględzinami w terenie) sprawa kierowana jest do WIOŚ.”

(dowód: akta kontroli str. 701-703)

W ocenie NIK opisane wyżej ograniczenie wykonywania kontroli przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska, było działaniem nierzetelnym, którego skutkiem był brak nadzoru Prezydenta nad sposobem korzystania ze środowiska przez prowadzących instalacje, na funkcjonowanie których nie wpływały skargi.

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie mimo stwierdzonej nieprawidłowości działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

4. Działania w zakresie ochrony powierzchni ziemi

W Urzędzie, jak wyjaśniła Naczelnik WSKiŚ, prowadzono na bieżąco działania mające na celu ustalenie, na obszarze całego miasta, występowania lub braku terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występują te ruchy. Tereny zagrożone ruchami masowymi ziemi oraz tereny, na których one występują ustalono na podstawie analizy dostępnych w tym zakresie materiałów archiwalnych i materiałów kartograficznych, badań geologicznych i dokumentacji, wizji w terenie. Analizowano i wykorzystano także opracowania zewnętrzne, m.in. wykonaną w latach 2002–2005 przez Akademię Górniczo-Hutniczą w Krakowie pracę pt. „Rejestracja i inwentaryzacja naturalnych zagrożeń geologicznych (ze szczególnym uwzględnieniem osuwisk oraz innych zjawisk geodynamicznych) na terenie całego kraju” oraz opracowane w 2010 roku przez Państwowy Instytut Geologiczny w Warszawie (PIG) cztery karty dokumentacyjne osuwisk położonych na osiedlu Miechocin w Tarnobrzegu, a także przekazaną w 2013 r. przez PIG, na wniosek Prezydenta, wersję elektroniczną „Przeglądowej mapy osuwisk i obszarów predysponowanych do występowania ruchów masowych w skali 1:50 000” dla terenu miasta Tarnobrzeg. Zgromadzone w WSKiŚ informacje były podstawą ustalenia danych o terenach, w granicach administracyjnych miasta Tarnobrzega, na których występują ruchy masowe ziemi, ujętych w prowadzonym w Urzędzie rejestrze w przedmiotowym zakresie.

Ponadto, w czerwcu 2011 r., zlecono wykonanie dokumentacji geologiczno-inżynierskiej zadania pn. „Likwidacja osuwiska przy ul. Mickiewicza w Tarnobrzegu”, obejmującej m.in. projekt koncepcyjny zabezpieczenia występujących na terenie miasta osuwisk. Efektem powyższego było opracowanie:

- w lipcu 2011 r. – „Projektu prac geologicznych na rozpoznanie warunków geologiczno-inżynierskich dla potrzeb likwidacji osuwiska przy ul. Mickiewicza w Tarnobrzegu” – zatwierdzonego decyzją Prezydenta z dnia 6 października 2011 r.;
- w listopadzie 2011 r. – „Dokumentacji geologiczno-inżynierskiej dla potrzeb likwidacji osuwiska przy ulicy Mickiewicza w Tarnobrzegu” – przyjętej przez Prezydenta bez zastrzeżeń. W dokumentacji tej zawarto zalecenia dotyczące wykonania i prowadzenia monitoringu osuwisk.

Z kolei, w maju 2012 r., zlecono wykonanie dokumentacji projektowo-budowlanej dla zadania pn. „Likwidacja osuwiska przy ul. Mickiewicza w Tarnobrzegu”, czego efektem było

opracowanie w grudniu 2012 r. „Projektu budowlanego likwidacji osuwiska przy ul. Mickiewicza w Tarnobrzegu”.

Prezydent w marcu 2012 r. wystąpił do Dyrektora PIG z prośbą o udzielenie wsparcia w skutecznym wypełnieniu obowiązków z zakresu obserwacji terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów na których wystąpiły te ruchy i objęcie monitoringiem osuwisk przy ul. Mickiewicza w Tarnobrzegu. W odpowiedzi zastępca Dyrektora PIG wskazał m.in., że prace związane z monitorowaniem osuwisk są prowadzone w ramach Projektu SOPO od 2009 r., który w całości finansowany jest ze środków NFOŚiGW, a w wykazie 60 osuwisk objętych monitorowaniem w ramach tego projektu nie znalazły się osuwiska w Tarnobrzegu. Poinformował także, iż założenie i prowadzenie monitoringu na osuwiskach w Tarnobrzegu, w ramach zadań państwowej służby geologicznej, będzie możliwe tylko w przypadku wskazania źródła finansowania całego przedsięwzięcia przez Ministra Środowiska, deklarując jednocześnie możliwość udzielenia wsparcia merytorycznego dotyczącego metodyki monitoringu, częstotliwości pomiarów oraz lokalizacji punktów monitoringowych.

Prezydent nie prowadził, w badanym okresie, obserwacji znajdujących się w granicach miasta terenów, na których występują ruchy masowe ziemi.

(dowód: akta kontroli str. 1182-1351)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następującą nieprawidłowość.

W Urzędzie nie prowadzono obserwacji terenów, na których występowały ruchy masowe ziemi, tj. czterech osuwisk zlokalizowanych na terenie miasta, pomimo że obowiązek podejmowania takich działań wynikał z art. 110a ust. 1 POŚ.

Naczelnik WSKIŚ wyjaśniła m.in., że: *“(...) mając na względzie zalecenie dokumentacji geologiczno-inżynierskiej stanowiącej podstawę do opracowania projektu budowlanego oraz ciążyący obowiązek obserwacji (monitorowania) osuwisk nałożony ustawą Prawo ochrony środowiska, uznano za konieczne uwzględnienie w pracach projektowych i wykonawczych związanych z likwidacją osuwiska przy ul. Mickiewicza w Tarnobrzegu projektu systemu monitoringu osuwiska, przede wszystkim monitoringu powierzchniowego, jego założenia oraz prowadzenia pomiarów monitoringowych. (...) Uznano, że podjęte czynności i tryb postępowania (...) pozwolą Prezydentowi Miasta Tarnobrzega zoptymalizować działania w celu załatwienia sprawy monitoringu osuwisk w Tarnobrzegu.”* Ponadto dodała m.in., że: *„nałożone na starostów obowiązki i kompetencje zapisane w art. 110a ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska i w rozporządzeniu Ministra Środowiska z 20 czerwca 2007 r. w sprawie informacji dotyczących ruchów masowych ziemi, dotyczące prowadzenia obserwacji terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występują te ruchy, a także rejestru zawierającego informacje o tych terenach, w istniejących realiach stanowią w zasadzie niewykonalne zadanie. Należy podkreślić i zgodzić się ze stanowiskiem prezentowanym na stronie internetowej PIG PIB (Geologia samorządowa/Ekspert odpowiada/Ruchy masowe ziemi), że starostowie nie dysponują odpowiednim potencjałem merytorycznym, narzędziami i wiedzą, a także nie posiadają finansów koniecznych do właściwego wykonania map osuwisk i terenów zagrożonych oraz zakładania i prowadzenia systemu monitoringu na osuwiskach. Ministerstwo Środowiska w pracy pt. „Działania resortu środowiska w zakresie systemu osłony przeciwośuwiskowej w Polsce” (2010 rok), stwierdziło, cyt. „(...) Starostom powinno być pozostawione prowadzenie obserwacji osuwisk na ich terenie, która nie wiąże się z wykonywaniem profesjonalnego monitoringu. Dlatego do rozważenia pozostaje kwestia powierzenia państwowej służbie geologicznej prowadzenia monitoringu osuwisk, a w szczególności wykonywania monitoringu osuwisk zagrażających obiektom o istotnym znaczeniu gospodarczym i społecznym (wymaga to nowelizacji ustawy Prawo geologiczne i górnicze i dodanie tego nowego zadania do art. 102a ust. 1 wyżej wymienionej ustawy). (...)”*. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. Nr 163, poz. 981, z późn. zm.) w art. 162 ust. 1 pkt 10 określono, że państwowa służba geologiczna wykonuje zadania państwa w zakresie geologii określone w tym artykule, w tym rozpoznaje i monitoruje zagrożenia geologiczne. Pomimo przytoczonych wyżej stanowisk PIG PIB, Ministerstwa

Środowiska oraz przepisów ustawy Prawo geologiczne i górnicze, niezrozumiałym jest dalsze pozostawianie starostom obowiązków zapisanych w art. 110a ust. 1 Prawo ochrony środowiska. (...)”

(dowód: akta kontroli str. 1190-1192,1205-1212)

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie mimo stwierdzonej nieprawidłowości działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

5. Działania w zakresie ochrony przed hałasem

Opis stanu faktycznego

Prezydent nie był obowiązany do sporządzania mapy akustycznej oraz do opracowania programu ochrony przed hałasem z uwagi na to, że miasto Tarnobrzeg nie stanowi aglomeracji o liczbie mieszkańców przekraczającej 100 tys., a także nieokreślenie w programie ochrony środowiska dla miasta Tarnobrzega terenów, dla których dokonywana będzie ocena stanu akustycznego środowiska.

(dowód: akta kontroli str. 1553-1555)

W badanym okresie Prezydent ustalił, na podstawie art. 115a ust. 1 POŚ, dopuszczalny poziom hałasu dla dwóch instalacji. Postępowanie w sprawie wydania przedmiotowej decyzji wszczęto po otrzymaniu informacji, od PWIOŚ, o przekroczeniach dopuszczalnego poziomu hałasu z tych instalacji. W toku prowadzonego postępowania poinformowano strony o jego wszczęciu, a przed wydaniem decyzji umożliwiono im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Decyzje zawierały wszystkie elementy decyzji administracyjnej, określone w art. 107 § 1 KPA. Podmioty korzystające ze środowiska, dla których ustalono, w badanym okresie, dopuszczalny poziom hałasu nie były obowiązane, w tym okresie, do wykonywania i przedkładania Prezydentowi okresowych pomiarów hałasu w środowisku.

(dowód: akta kontroli str. 654-659,782-887)

Ustalone nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

6. Finansowanie ochrony środowiska i gospodarki wodnej

Opis stanu faktycznego

W kontrolowanym okresie nie określono dla Miasta Tarnobrzega zasad udzielania dotacji celowej na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji, o których mowa w art. 403 ust. 5 POŚ.

Prezydent wyjaśnił, że: „W Urzędzie nie ustalono innych form finansowania ochrony środowiska i gospodarki wodnej. Zadania z zakresu ochrony środowiska i gospodarki wodnej nie były zlecane do realizacji innym podmiotom. Były tylko i wyłącznie realizowane bezpośrednio przez Urząd Miasta i finansowane bezpośrednio z budżetu Miasta. Na realizację ww. zadań nie było udzielane dofinansowanie. Zatem nie zostały ustalone zasady udzielania dofinansowania, w tym kryteria wyboru inwestycji do finansowania lub dofinansowania.”

(dowód: akta kontroli str. 1352-1353,1364-1365,1448-1451)

W okresie 2011–2013 (do 30 września) Prezydent, wykonując zadania starosty, sfinansował ze środków z wpływów z tytułu opłat za korzystanie ze środowiska i administracyjnych kar pieniężnych, zwanych dalej „środkami z opłat i kar”, 10 przedsięwzięć z zakresu ochrony środowiska i gospodarki wodnej na łączną kwotę 135,4 tys. zł, dla których jako podstawę sfinansowania, wymienioną w art. 400a ust. 1 POŚ, wskazano:

- wspomaganie realizacji zadań modernizacyjnych i inwestycyjnych, służących ochronie środowiska i gospodarce wodnej, w tym dotyczących instalacji lub urządzeń ochrony przeciwpowodziowej i obiektów małej retencji wodnej – 121,0 tys. zł;
- edukację ekologiczną oraz propagowanie działań proekologicznych i zasady równoważonego rozwoju – 11,3 tys. zł;
- inne zadania służące ochronie środowiska i gospodarce wodnej, wynikające z zasady równoważonego rozwoju i polityki ekologicznej państwa – 3,1 tys.

Finansowanie ochrony środowiska i gospodarki wodnej realizowano w ww. zakresie jako zadania własne powiatu.

(dowód: akta kontroli str. 704,1297-1363,1556)

Zadania sfinansowane ze środków z opłat i kar odpowiadały celom i priorytetom, określonym w obowiązującym w badanym okresie programie ochrony środowiska, dotyczącym m.in.: wspierania obchodów akcji proekologicznych, w tym *Dnia Ziemi* i *Sprzątania Świata*, wspierania szkół przy organizowaniu konkursów o tematyce ekologicznej, poprawy jakości środowiska poprzez wykonywanie zadań inwestycyjnych rozbudowy infrastruktury sieci wodociągowo-kanalizacyjnej miasta, identyfikacji i likwidacji zagrożeń powierzchni ziemi.

(dowód: akta kontroli str. 669-697,704,1358-1467,1553-1556)

Regionalna Izba Obrachunkowa nie kwestionowała wydatków dokonywanych w kontrolowanym okresie ze środków z opłat i kar.

(dowód: akta kontroli str. 704-705,1466-1467)

Wpływy z tytułu opłat i kar dla powiatu wyniosły w okresie 2011–2013 (do 30 września) ogółem 152,7 tys. zł, w tym: w 2011 r. – 65,7 tys. zł; w 2012 r. – 58,9 tys. zł; w 2013 r. (do 30 września) – 28,1 tys. zł. Wydatki w ww. okresie wyniosły 135,4 tys. zł, tj. 88,7% wpływów. Stan środków na koniec 2010 r. wyniósł – 2,8 tys. zł. Łączne środki, którymi dysponowało Miasto w 2011 r. z opłat i kar wyniosły 68,5 tys. zł, a wydatki zrealizowano w wysokości 100% posiadanych środków. W 2012 r. w Mieście dysponowano łączną kwotą 58,9 tys. zł środków z opłat i kar, a wydatki zrealizowano w wysokości 100% wpływów w tym roku. W 2013 r. (do 30 września) w Mieście dysponowano łączną kwotą 28,1 tys. zł środków z opłat i kar, a wydatki zrealizowano w wysokości 8,0 tys. zł.

Wyżej wymienione kwoty środków, które pozostawały w 2011 r. i 2012 r. na koniec roku, były zgodne z kwotami wykazanymi w sprawozdaniach OŚ-4p z gospodarowania dochodami budżetu powiatu, pochodzącymi z opłat i kar środowiskowych, przeznaczonymi na finansowanie ochrony środowiska i gospodarki wodnej. Na dzień 30 września 2013 r. stan środków z opłat i kar wynosił 20,1 tys. zł.

(dowód: akta kontroli str. 1358-1447)

Miasto Tarnobrzeg nie osiągnęło nadwyżki z tytułu dochodów z opłat za korzystanie ze środowiska i administracyjnych kar pieniężnych i nie było zobowiązane do wpłat na rachunek wojewódzkiego funduszu ochrony środowiska i gospodarki wodnej środków nadwyżki z tytułu ww. dochodów.

(dowód: akta kontroli str. 1354-1357)

Likwidacja z dniem 1 stycznia 2010 r. Powiatowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej nie wpłynęła, zdaniem Prezydenta, na wielkość lub sposób finansowania przez niego ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

(dowód: akta kontroli str.1353,1365)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

IV. Uwagi i wnioski

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹⁰, wnosi o:

- 1) ujęcie w regulaminie organizacyjnym Urzędu zadań dotyczących prowadzenia obserwacji i rejestru terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występują te ruchy;
- 2) prowadzenie obserwacji terenów, na których występują ruchy masowe ziemi;
- 3) sprawowanie kontroli przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska także w stosunku do tych podmiotów, na które nie wpływają skargi.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Departamentu Środowiska Najwyższej Izby Kontroli.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Warszawa, dnia 27 stycznia 2014 r.

Najwyższa Izba Kontroli
Departament Środowiska

Dyrektor
Anna Krzywicka

Kontrolerzy

Krzysztof Nowek
Główny specjalista k.p.

Zbigniew Wierszycki
Specjalista k.p.

¹⁰ Dz.U. z 2012 r., poz. 82 z późn. zm.